

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 152/19
27.1.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Ловорке Стојнов, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., улица ... бр. ..., кога заступа Ана Михаиловић, адвокат из Београда, улица Сарајевска бр. 11, против туженог привредног друштва "Balkan media press" doo Београд, улица Косовска бр. 17/7, туженог ББ из ..., улица ... бр. ... и туженог ВВ из ..., улица ... бр. ..., које све заступа Борис Богдановић, адвокат из Београда, улица Теразије бр. 29, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 538/17 од 11.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.1.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 538/17 од 11.12.2018. године у ставу првом и делу става трећег изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу солидарно надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 86.100,00 динара са затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, па до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 538/17 од 11.12.2018. године у преосталом делу, па се **ОДБИЈА** захтев за затезну камату на трошкове поступка почев од 11.2.2018. године, као дана пресуђења, па до дана наступања услова за извршење, као неоснован.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 538/17 од 11.12.2018. године у ставу другом изреке, па се **ОДБАЦУЈЕ** тужба тужиоца АА у делу захтева којим је тражио да суд обавезе туженог ББ из ... да објави пресуду о свом трошку без коментара и одлагања најкасније у другом наредном штампаном издању недељника "Афера" од правноснажности пресуде, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, **КАО НЕОСНОВАН.**

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим изреке је усвојен тужбени захтев тужиоца АА, па су обавезани тужени “Balkan media press” доо, ББ и ВВ да тужиоцу АА, на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа, солидарно исплате износ од 200.000,00 динара са затезном каматом почев од 11.12.2018. године па до исплате. Ставом другим изреке је обавезан тужени ББ да објави пресуду о свом трошку без коментара и одлагања најкасније у другом наредном штампаном издању недељника “Афера” од правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 86.100,00 динара са затезном каматом почев од 11.12.2018. године па до исплате.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбу побијајући пресуду у целости из свих разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 Закона о парничном поступку.

Тужилац је изјавио одговор на жалбу. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражио.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да је жалба тужених делимично основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбеним наводима тужених указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на правилност побијане пресуде. Жалбом тужених неосновано се указује и на битну повреду из одредбе члана 374 став 2 тачка 12 истог Закона. Изрека ожалбеног дела пресуде је разумљива, непротивречи сама себи нити разлозима, о битним чињеницама наведени су разлози који су јасни и непротивречни и о битним чињеницама не постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника или изведених доказа, што значи да побијана пресуда може да се испита.

Према стању у предмету, тужилац је поднео тужбу против тужених, јер су у штампаном издању недељника “Афера” дана ... године на ... страни објавили текст под насловом “...” уз објављену фотографију тужиоца, а дана ... године, на ... страни, испод фотографије тужиоца, текст под насловом “...”, у којим текстовима су пренете неистините, непотпуне и недопуштене информације о животу и раду тужиоца, да тужилац сексуално јури и напаствује колегинице на послу, да је насрнуо на своју чланицу надзорног одбора тако “да је смењени министар ГГ за њега мало дете”, као и о зарадама у јавном предузећу чији је тужилац ..., да је слагао Владу РС и медије да је

смањео плате а да је заправо у жеку мера штедне повећао своју зараду за 13%, а радницима за 8% ретроактивно, да је запослио 57 људи од којих 90% по приватној линији, да је измислио CV и да говори енглески језик, као и да је “социјални случај” па је на превару добио стан солидарности на ... иако има стан на ... у ком живи, а које све информације су подобне да повреду част и углед тужиоца због чега је тужилац трпео душевне болове и тражио накнаду нематеријалне штете.

Тужени су оспоравајући тужбени захтев истакли да је аутор текстова приликом објављивања поступио у складу са чланом 9 став 1 Закона о јавном информисању и медијима јер је спорне информације претходно проверио код добро обавештеног извора, да су спорне информације објављене и у другим медијима, као и да циљ текста није био сензиционализам и омаловажавање тужиоца већ обавештавање јавности о личности о којој јавност има оправдан интерес да зна без обзира на који начин је прибављена информација.

Тужилац је у свом исказу навео да је за објављене текстове сазнао од родитеља, да га нико није контактирао пре објављивања текстова, да објављене информације нису тачне, да није сексуално узнемиравао колегиницу чланицу Надзорног одбора, нити било коју другу колегиницу, да је кривична пријава за недозвољене полне радње одбачена и да је иза свега стајао ДД са циљем да се тужилац смени са места ... Тужилац је завршио факултет и говори енглески језик, на све састанке у иностранство иде без преводиоца, проглашен је за менаџера године, на његову иницијативу су купљени гама нож и скенер слајс и донирани болницама. Тужилац се јако лоше осећао због објављених текстова, морао је да објашњава ... и ..., као и родбини да објављене информације нису тачне. Тужилац због објављених текстова још увек лоше спава и носи са собом ..., има ... и не може да контролише ... Тужилац је истакао и да су други медији објављивали информације о њему и да их је такође тужио.

Тужени ББ, главни уредник недељника “Афера” у време објављивања предметних текстова је у свом исказу навео да су информације објављене у спорним текстовима о зарадама запослених и бонусима након престанка обављања функције у привредном друштву добијене од бившег министра ЂЂ и чланице надзорног одбора ЕЕ, те да му је непосредно сам ЂЂ рекао да тужилаштво испитује случај, да су покушали да дођу до тужиоца али нису успели па су ступили у контакт са ЖЖ који је у том тренутку био потпарол тужиоца, као и да су приче о тужиоцу објављиване и у другим медијима, да је кривична пријава која је поднета против тужиоца одбачена али је након тога опет наређено спровођење истраге против тужиоца, као и да су информације везане за радну биографију тужиоца проверили колико су могли и да тужилац није тражио објављивање демантија.

По оцени првостепеног суда, у предметним текстовима штампаног издања недељника “Афера” под насловом “...” од дана ... године и “...” и “...” од ... године су објављене неистине информације о тужиоцу подобне да повреду његову част и углед, те су тужени солидарно одговорни за причињену штету тужиоцу у смислу одредбе члана 112, члана 113, члана 114 и члана 115 Закона о јавном информисању и медијима, јер приликом објављивања спорних информација нису поступали са дужном новинарском пажњом у смислу члана 9 истог Закона и објављене су информације за које нема доказа да су истините и које су забрањене и подобне да повреду право на част

и углед тужиоца. Првостепени суд је нашао да досуђени новчани износ представља правичну накнаду у смислу члана 200 Закона о облигационим односима и одлучио као у ставу првом изреке.

Првостепени суд је наложио туженом ББ као главном уреднику недељника “Афера” да објави пресуду о свом трошку без коментара и одлагања најкасније у другом наредном штампаном издању недељника “Афера” од правноснажности пресуде у смислу одредбе члана 120 став 1 Закона о јавном информисању и медијима.

Супротно жалбеним наводима, по оцени Апелационог суда, правилно је првостепени суд утврдио да су објављене информације подобне да повреде право тужиоца на част и углед и да су исте објављене без дужне новинарске пажње и без довољне провере истинитости, а провера са дужном пажњом представља претходни услов за објављивање информација. Новинар и одговорни уредник нису са дужном пажњом прописаном одредбом члана 9 став 2 Закона о јавном информисању и медијима проверили истинитост и потпуност информација које су пренели, а били су дужни у смислу те одредбе закона услед чега су објављене нетачне, непотпуне и недопуштене информације због чега постоји право тужиоца на накнаду нематеријалне штете због повреде права личности, па су тужени солидарно одговорни да тужиоцу надокнаде причињену штету сходно одредби члана 79, члана 113, члана 114 и члана 115 Закона о јавном информисању и медијима.

Објављивање информација којима се врши повреда части и угледа односно лица приказују у лажном светлу приписивањем особине или својства које оно нема, односно одрицањем особина или својства које има, недопуштено је ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи (члан 79 став 2 Закона о јавном информисању и медијима). Имајући у виду наведено, по оцени Апелационог суда, последице објављивања спорног текста поменутих наслова и садржине су такве да су тужиоцу приписане особине које нема, а које штете части и угледу и достојанству личности а о теми која јесте од интереса за јавност о руководиоцу јавног предузећа и зарадама у јавном предузећу може се извештавати са мање сензационализма и провером појединости које су у тексту изнете.

Супротно наводима жалбе, туженог не ослобађа одговорности накнаде штете тужиоцу ни то што су информације објављене и у другим медијима. Услов за допуштено објављивања информација јесте то да је пре објављивања информација, па и у случају да се преузима евентуално из некаквог другог медија, проверена са дужном пажњом у смислу одредбе члана 9 Закона о јавном информисању и медијима. Ово стога што интерес јавности да сазна неистиниту информацију не постоји када је било могуће и пре објављивања установити и проверити њену истинитост уз употребу пажње примерене околностима. У конкретном случају новинар и уредник туженог су засновали вредносни став о тужиоцу на нетачној чињеници и нису поступали са дужном новинарском пажњом, у ком случају би знали и могли да знају да су објављене информације непотпуне и неистините, јер је свакако било проверљиво да ли се против тужиоца воде одређени судски поступци и њихов исход, као и одређене информације из радне биографије тужиоца. Уз дужност новинарске пажње спада и обраћање оне на

кога се информација односи како би се пре објављивања чуло шта субјект информације има о томе да каже, поготово што често ако се то не учини остаје ускраћено да се чује и друга страна, као у конкретном случају, а такав пропуст није у прилогу утврђивања истине, па је правилна оцена првостепеног суда да је објављивање неистините информације последица изостанка пажње примерене околностима.

Одлучујући о висини штете која је причињена тужиоцу првостепени суд је правилно применио одредбу члана 200 ЗОО водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу ком служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом. На досуђени износ тужиоцу правилно је досуђена затезна камата почев од дана пресуђења па до коначне исплате, у смислу члана 277 Закона о облигационим односима.

Међутим, како су тужени у жалби истакли да је по подношењу тужбе током поступка дошло до промене главног и одговорног уредника недељника “Афера” и да у време закључења главне расправе тужени ББ није био главни и одговорни уредник тог недељника, то је одлука првостепеног суда морала бити укинута у ставу другом изреке и тужба тужиоца одбачена у том делу у смислу одредбе члана 128 став 1 Закона о јавном информисању и медијима којом је прописано ако се после подношења тужбе промени одговорни уредник, а тужилац не преиначи тужбу до закључења главне расправе, суд одбацује тужбу.

Одлука о висини трошкова парничног поступка је потврђена, јер је донета правилном применом одредбе члана 153 и члана 154 ЗПП-а и тужиоцу су досуђени само потребни и нужни трошкови ради вођења ове парнице. Међутим, приликом одлучивања о делу захтеву који се односи на исплату затезне камате на трошкове парничног поступка првостепени суд је погрешно применио материјално право на чију примену овај суд као другостепени пази по службеној дужности.

Трошкови парничног поступка представљају новчану обавезу због чега тужилац има право на затезну камату по члану 277 став 2 ЗОО у погледу које тужени падају у доцњу у смислу члана 324 ЗОО када одлука о трошковима поступка постане правноснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење, односно тужени долазе у доцњу када одлука о трошковима постане извршна. Из наведених разлога, другостепени суд је преиначио одлуку о трошковима поступка у делу којим је одлучено о камати на трошкове поступка и обавезао тужене да тужиоцу на износ досуђених трошкова парничног поступка исплате затезну камату почев од дана наступања услова за извршење па до исплате, док је у преосталом делу за период од дана првостепеног пресуђења до дана наступања услова за извршење, захтев тужиоца за исплату затезне камате на досуђени износ трошкова поступка одбио као неоснован из наведених разлога.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 390, члана 391 став 3 и члана 401 тачка 2 и 3 Закона о парничном поступку одлучено је као у ставовима првом, другом и трећем изреке.

Одлука о трошковима другостепеног поступка у ставу четвртом изреке је донета применом одредбе члана 165 став 1 у вези са члана 154 став 1 ЗПП, јер трошкови састава одговора на жалбу нису били нужни за вођење поступка.

**Председник већа - судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић